



நாடாளுமன்ற மழைக்கால கூட்டத்தொடர்!

நேற்று (23 - 7 - 2025) நிகழ்வுகள்!



1. தூத்துக்குடி-மும்பைக்கு புதிய ரயில் எப்போது?

கனிமொழி கருணாநிதி கேள்வி!



தூத்துக்குடிக்கும் மும்பைக்கும் இடையே மேம்படுத்தப்படும் ரயில்வே இணைப்புகளான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தேவையான இருப்பதை ஒன்றிய அரசு அறிந்திருக்கிறதா என்றும் அடிப்படை நிலை எக்ஸ்பிரஸ் ரயில் எண். 11043/11044 தூத்துக்குடிக்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளதா அல்லது புதிய ரேரடி ரயில் சேவையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான மூலமோ இத்தேவையை நிறைவேற்ற ஒன்றிய அரசு முன்வந்திருக்கிறதா? என்றும் தீவிர தூத்துக்குடி மக்களவை உறுப்பினர் கனிமொழி கருணாநிதி எம்.பி. நாடாளுமன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார்.

இந்த சேவை அறிமுகப்படுத்தப்படுவதற்கு காலநீரணயம் ஏதும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதா, தூத்துக்குடிக்கு ரயில் இணைப்பை மேம்படுத்த வேறு ஏதேனும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளதா மற்றும் அப்படியானால், அதன் விவரங்கள் என்ன? ஆகிய கேள்விகளை கனிமொழி கருணாநிதி எம்.பி. எழுப்பினார்.

2. ராமசுவாமித்திரன் புதிய ரயில் சேவையை

டி.ஆர்.பாஜா கோரிக்கை!



பாம்பன் கிடிலிக்கு புதிய விட்ட பாலம் திறக்கப்பட்டு தற்போது ராமசுவாமித்திரன் புதிய ரயில் சேவைகளை இயக்க வேண்டும் என திருப்பிக் பட்ட புதார் தீமுக மக்களவை உறுப்பினர் டி.ஆர். பாஜா நாடாளுமன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார்.

அதேசமயம் தொழில்நுட்ப சிக்கல்களை காரணமாக புதிய பாம்பன் சிட்டி பாலம் பல நாட்களாக செயல்படாமல் உள்ளது என்பதை குறிப்பிட்டு அதை விரைவில் சரிசெய்யவும், அதன் கீழ் கப்பல்கள் செல்வதற்கு வசதியாக எப்போது மீண்டும் செயல்படும்? அதற்கான காலக்கெடுவின் விவரங்கள் என்ன என்றும் அவர் கேட்கிறார்.

3. தமிழ்நாடாளுமன்ற கல்வி உரிமை நிதி திருப்பிச் செலுத்தும் தொகை விடுவிக்காதது ஏன்?

திருச்சி சிவா கேள்வி!



2019 முதல் 2021 வரையிலான நிதியாண்டுக்கான கல்வி உரிமை (RTE) திருப்பிச் செலுத்தும் நிதியை தமிழ்நாட்டிற்கு இன்னும் விடுவிக்காமல் இருப்பதற்குத் தகுந்த மாநிலங்கள் எவையெல்லாம் உள்ளன? அவை என்ன? மற்றும் அவர் கேட்டுள்ளார்.

4. கிறிஸ்தவ போதகர்களுக்கான முன்செய்ய எச்சரிக்கை அமைப்புகள் எஸ்.ஜெகதீரட்சன் கேள்வி!



புயல், மழை, பூகம்பம், வெள்ளம் போன்றவற்றால் ஏற்படும் பேரழிவை முன்னறிவிப்பதற்காக அரசாங்கம் முன்செய்ய எச்சரிக்கை அமைப்புகளை உருவாக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

புயல்கள் மற்றும் பிற இயற்கை பேரிடங்களால் தொடர்ந்து பாதிக்கப்படும் மாநிலங்களில் முன்செய்ய எச்சரிக்கை அமைப்புகளை அறிவிக்கும் ஒன்றிய அரசு இதுவரையில் ஏற்படுத்தியுள்ள நடவடிக்கைகள்பற்றிய விவரங்கள் என்ன? மற்றும் மழை, பூகம்பம், வெள்ளம் போன்றவற்றால் ஏற்படும் பேரழிவைத் தடுப்பதற்கான கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளின் முன்செய்ய எச்சரிக்கை அமைப்புகளின் பயன்பாடு மற்றும் அதன் மூலம் தடுக்கப்பட்டதைக் காட்டுவதற்கு அரசாங்கத்திடம் உள்ளதா, அப்படியானால், அதன் விவரங்கள் என்ன என்றும் அவர் கேட்டுள்ளார்.

5. கைபார் குற்றங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வு

பொள்ளாச்சி கே.எஸ்.வரதாமி கோரிக்கை



தேசிய சைபர் பாதுகாப்பு ஒருங்கிணைப்பு மையம் (NCC) பல்வேறு கட்டங்களாக செயல்படுத்தும் திட்டங்களின் விவரங்கள் குறித்து நாடாளுமன்றத்தில் தீவிரமாக பொள்ளாச்சி தொகுதி மக்களவை உறுப்பினர் கே. எஸ்.வரதாமி கேள்வி எழுப்பியுள்ளார்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் NCC க்காக ஒதுக்கப்பட்ட மற்றும் வெளியிடப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? காவல்துறை அதிகாரிகள், நீதித்துறை அதிகாரிகள் மற்றும் பிற பணியாளர்களுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சைபர் குற்ற விழிப்புணர்வு பட்டறைகளின் எண்ணிக்கை என்ன? மற்றும் நாட்டின் சைபர் குற்றங்கள் மற்றும் சைபர் பாதுகாப்பைக் கையாள்வதில் பல்வேறு நிறுவனங்களிடையே முறை

யான ஒருங்கிணைப்பு உள்ளதா? அப்படியானால், அதன் விவரங்கள் என்ன என்றும் அவர் கேட்டுள்ளார்.

6. திறன் இந்தியா திட்டம் தொடர்வி!

கே.ஆர்.என்.ராஜேஷ்குமார் கண்ணம்மா!



ஒன்றிய அரசின் திறன் இந்தியா திட்டம் போதுமான வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கத் தவறியதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மத்திய அரசு அறிந்திருக்கிறதா என்றும் அடிப்படை நிலை எக்ஸ்பிரஸ் ரயில் எண். 11043/11044 தூத்துக்குடிக்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளதா அல்லது புதிய ரேரடி ரயில் சேவையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான மூலமோ இத்தேவையை நிறைவேற்ற ஒன்றிய அரசு முன்வந்திருக்கிறதா? என்றும் தீவிர தூத்துக்குடி மக்களவை உறுப்பினர் கனிமொழி கருணாநிதி எம்.பி. நாடாளுமன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார்.

இதன் அடிப்படையில் லோகமான்ய தலை எக்ஸ்பிரஸ் ரயில் எண். 11043/11044 தூத்துக்குடிக்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளதா அல்லது புதிய ரேரடி ரயில் சேவையை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான மூலமோ இத்தேவையை நிறைவேற்ற ஒன்றிய அரசு முன்வந்திருக்கிறதா? என்றும் தீவிர தூத்துக்குடி மக்களவை உறுப்பினர் கனிமொழி கருணாநிதி எம்.பி. நாடாளுமன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார்.

7. வேளாண்மை கடன் சங்கங்களின் பற்றாக்குறை ஏன்?

எம்.எம்.அப்துல்லா கேள்வி



கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தின் குறுகிய மற்றும் நடுத்தர கால கடன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் திட்டம் வேளாண்மை கடன் சங்கங்களின் (PACS) வளங்கள் போதுமானதாக இல்லை என்பதை அரசாங்கம் அறிந்திருக்கிறதா என்று மாநிலங்களவையில் தீமுக எம்.பி. எம். எம். அப்துல்லா கேள்வி எழுப்பியுள்ளார்.

இந்த பிரச்சினையைத் தீர்க்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? திறமையான செயல்பாடுகள் மற்றும் முடிவெடுப்பதற்காக கூட்டுறவுகளில் தொழில்முறை மேலாண்மைகூட்டமைப்புகளை மேம்படுத்த கடந்த ஆண்டு ஆண்டுக்கான அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன மற்றும் கூட்டுறவு நிறுவனங்களில் இல்லாத பஞ்சாயத்துகளில் PACS-களை நிறுவ அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன? என்றும் அவர் கேட்டுள்ளார்.

8. பயணிகள் ரயில் கட்டண உயர்வு

சி.என்.அண்ணாதுரை, க.செல்வம், ச.முரசொலி கண்ணம்மா!



ஜூலை 1, 2025 முதல் பயணிகள் ரயில் லில் ஏசி வட்டிகளுக்கு கான கட்டணங்கள் உயர்ந்துள்ளன. இதை கண்டித்து தீமுக மக்களவை உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு உறுப்பினர்கள் என்ன? என்றும் அவர் கேட்டுள்ளார்.

இந்த கட்டண உயர்வால் பெயர்/எக்ஸ்பிரஸ், பயணிகள், சுப்பார்க்காண்ட், வர்தகே பாரத் போன்ற ரயில்களின் ஸ்டீயர், ஏசி, ஜெனரல் என அனைத்து வகுப்புகளும் பாதிக்கப்படும், மேலும் முன்மொழியும் பட்ட கட்டண உயர்வு காரணமாக, நீண்ட தூர மற்றும் புறநகர் அல்லாத வழித்தடங்களில், குறைந்த/நடுத்தர வருமானம் கொண்ட குழு மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக நலிவடைந்த பிரிவுகளின் அன்றாடம் பயணிகள் மீது ஏற்படக்கூடிய நிதிச் சமூகமைய ஒன்றிய அரசு உணர வேண்டும், குறைந்த வருமானம் கொண்ட பயணிகள், EVS, ஸ்டீயர் குழுக்கள் மற்றும் அத்தியாவசிய பயண வகைகளுக்கான சலுகைகளை வழங்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டுள்ளார்கள்.

அதேபோல் அதிகரித்து வரும் கட்டணங்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட தூரத்தின் விவரங்கள் மற்றும் சமீபத்திய கட்டண உயர்வின் அடிப்படையில் எதிர்பார்க்கப்படும் வருவாய் அதிகரிப்பு எவ்வளவு? வருவாய் உருவாக்கத்துடன் சலுகைகளையும் வழங்க எடுக்கப்பட உள்ள முடிவுகள் என்ன? என்றும் கேட்டுள்ளனர்.

வெவ்வேறு வகுப்புகளுக்கான கட்டண உயர்வுகளை முடிவு செய்வதற்கு முன் ஏதேனும் பொது ஆலோசனையை ஒன்றிய அரசு கேட்டுள்ளதா என கேள்வி எழுப்பிய தீமுக மக்களவை உறுப்பினர் கள், அதற்கான விவரங்களை வெளியிட கோரியுள்ளனர். புறநகர் ரயில் சேவைகளின் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் பாதுகாப்பை மேம்படுத்தவும் மற்றும் வணிககளை அதிகப்படுத்தவும் அரசாங்கம் வகுத்துள்ள திட்டங்கள் மற்றும் எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன என்றும் கேட்டுள்ளனர்.

9. நிறுவனங்களில் உள்ள ரயில்வே திட்டங்களை முடிப்பதற்கான கால அவகாசம் என்ன?

தமிழ்ச்சி தங்கபாண்டியன் கேள்வி!

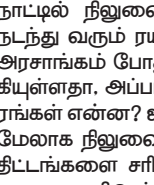


தமிழ்நாட்டில் நீண்டகாலமாக நிலைவாய் உள்ள ரயில்வே திட்டங்களை விரைவுபடுத்த நிலம் கையகப்படுத்தும் செயல்முறைக்கு அரசாங்கம் போதுமான நிதியுதவியை வழங்குகிறதா என்று நாடாளுமன்றத்தில் தீமுக தென்னென்னை மக்களவை உறுப்பினர் தமிழ்ச்சி தங்கபாண்டியன் கேள்வி எழுப்பினார்.

அதில் அவர், NHAI மற்றும் பிற அரசுத் துறைகள் வழங்கும் விலையுடன் ஒப்பிடும்போது நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புறங்களில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை கையகப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நிர்ணயித்த அரசாங்க விலையின் விவரங்கள் என்ன? தமிழ்நாட்டில் நிலுவையில் உள்ள மற்றும் நடந்து வரும் ரயில்வே திட்டங்களுக்கு அரசாங்கம் போதுமான நிதியை வழங்கியுள்ளதா, அப்படியானால், அதன் விவரங்கள் என்ன? ஐந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நிலுவையில் உள்ள ரயில்வே திட்டங்களை சரியான நேரத்தில் முடிப்பதில் செயல்பட ஒன்றிய அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன? நிலுவையில் உள்ள ரயில்வே திட்டங்களை விரைவாக முடிக்க அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் குறித்த விவரங்கள் என்ன? என்றும் கேட்டுள்ளார்.

10. தொடும் இரயில் விபத்துகள் நடவடிக்கை என்ன?

சேலம் செல்வகணபதி கேள்வி!



காலியாக உள்ள கெட்டிட அல்லாத பதவிகளுக்கு ஒப்பிடப்பெற்ற ரயில்வே ஊழியர்களை மீண்டும் பணியில் அமர்த்த ரயில்வே முடிவு எடுத்துள்ளது குறித்து தீமுக மக்களவை உறுப்பினர் செல்வகணபதி நாடாளுமன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார்.

11. வானிலை முன்னறிவிப்பை வழங்குவதற்கு வேண்டும்

டி.எம்.கதிர் ஆனந்த் கோரிக்கை!



மேற்பார்வைகளில் துரிதமாகவும் முன்னெச்சரிக்கையுடனும் செயல்பட உதவும் வகையில் ஒன்றிய அரசு ஏதேனும் மேம்பட்ட தொழில்நுட்பம் அல்லது பருவமழை முன்னறிவிப்பு மாதிரிகளை நடைமுறைப்படுத்துகின்றதா என்று தீமுக மக்களவை உறுப்பினர் கதிர் ஆனந்த் கேள்வி எழுப்பினார்.

அதில் அவர், கடலோர வெள்ளப் பாதுகாப்புகளை வலுப்படுத்த எடுக்கப்பட்ட யுக்திகள் நடவடிக்கைகள் என்ன? நில அதிர்வு கண்காணிப்பு வலையமைப்புகளை விரிவுபடுத்த அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகள் மற்றும் மேற்பார்வையின் விவரங்கள் என்ன? என்று கேட்டுள்ளார்.

சாதாரண மக்கள், குறிப்பாக விவசாயிகள், பருவமழை உள்ளிட்ட வானிலை முன்னறிவிப்பு எச்சரிக்கைகளை சரியான நேரத்தில் பெறுவதற்கு ஒன்றிய அரசு எடுத்துள்ள வசதிகள் என்ன? வரட்சியிலிருந்து மக்களையும் விவசாயிகளையும் பாதுகாக்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் மற்றும் உள்ளூரில் மேம்பட்ட வானிலை நிலையங்களை நிறுவுவதற்கான காலக்கெடு என்ன? என்றும் அவர் தனது நாடாளுமன்ற கேள்விகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

12. கிரண்ட்வுத் சந்திப்பாக மாறுகிறதா போதனா ரயில் நிலையம்?

கோவை கணபதி ராஜ்குமார் கேள்வி



போதனா ரயில் நிலையம் கோயம்புத்தூரின் கிரண்ட்வுத் சந்திப்பாக மாற்றப்படும் என்று ஒன்றிய அரசு கூறியிருந்ததால், அதன் விவரங்கள் என்ன? மற்றும் அதன் விவரங்கள் என்ன? என்று கேட்டுள்ளார்.

நாடாளுமன்றத்தில் கோவை மக்களவை உறுப்பினர் கணபதி ராஜ்குமார் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார். சேலம் கோட்டத்தில் உள்ள பல்வேறு ரயில் நிலையங்களில் போதனா ரயில் நிலையம் உட்பட அமிர்தபாரத் திட்டத்தின் கீழ் நடைபெற்று வரும் மேம்பாட்டுப் பணிகளின் நிலை என்ன? மேற்படி நிலையத்தில் பல்வேறு மேம்பாடு மற்றும் உட்கட்டமைப்பு பணிகளுக்கான ஒதுக்கப்பட்ட வெளிப்பாட்டை மற்றும் செலவிடப்பட நிதி எவ்வளவு? பணிகள் நிறைவடைய வேண்டியுள்ள கால அவகாசம் என்ன? என்றும் பல்வேறு கேள்விகளை அவர் எழுப்பியுள்ளார்.

13. தென்காசி - கொல்லம் பாதையில் எப்போது மீண்டும் நேரடி ரயில் சேவை தொடக்கம்?

தென்காசி ராணி ஸ்ரீகுமார் கேள்வி



2018 ஆம் ஆண்டில் ரயில் பாதை மாற்றம் முடிந்த போதிலும், திருநெல்வேலி - பாவுர் சந்திரம் - தென்காசி - கொல்லம் பாதையில் நேரடி ரயில் சேவை தொடக்கம்?

2018 ஆம் ஆண்டில் ரயில் பாதை மாற்றம் முடிந்த போதிலும், திருநெல்வேலி - பாவுர் சந்திரம் - தென்காசி - கொல்லம் பாதையில் நேரடி ரயில் சேவை தொடக்கம்?

2018 ஆம் ஆண்டில் ரயில் பாதை மாற்றம் முடிந்த போதிலும், திருநெல்வேலி - பாவுர் சந்திரம் - தென்காசி - கொல்லம் பாதையில் நேரடி ரயில் சேவை தொடக்கம்?

தென்காசி ராணி ஸ்ரீகுமார் கேள்வி

2018 ஆம் ஆண்டில் ரயில் பாதை மாற்றம் முடிந்த போதிலும், திருநெல்வேலி - பாவுர் சந்திரம் - தென்காசி - கொல்லம் பாதையில் நேரடி ரயில் சேவை தொடக்கம்?

2018 ஆம் ஆண்டில் ரயில் பாதை மாற்றம் முடிந்த போதிலும், திருநெல்வேலி - பாவுர் சந்திரம் - தென்காசி - கொல்லம் பாதையில் நேரடி ரயில் சேவை தொடக்கம்?

2018 ஆம் ஆண்டில் ரயில் பாதை மாற்றம் முடிந்த போதிலும், திருநெல்வேலி - பாவுர் சந்திரம் - தென்காசி - கொல்லம் பாதையில் நேரடி ரயில் சேவை தொடக்கம்?

கல்விப்பணிக்கு கோயில் நிதி! - ஒரு பார்வை

கோயில் நிதியை கல்லூரிகள் கட்டப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான சர்ச்சை அண்மையில் தமிழ்நாட்டில் தலைதூக்கி இருக்கிறது. அரசியல் விவாதங்களைக் கடந்து, சமயத்தோடு தொடர்புடைய மதச்சார்பற்ற நடைமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவது தனித்துவம் கொண்ட சமூகநீதி மாதிரியின் மீது இந்த பிரச்சினை வெளிச்சம் பாய்ச்சுகிறது. அன்றைய சென்னை மாகாணத்தில் உருவாகிய இந்த சமூகநீதி 'மாதல்', 200 ஆண்டுகள் பழமையான சட்டக் கட்டமைப்பிலிருந்து ஊக்கம் பெற்று இன்று வரை தொடர்கிறது. இந்த 'மாதல்' தென்னிந்தியாவில் பெரும் ஏற்பாட்டில் பெற்றுள்ளது.

1817-ஆம் ஆண்டு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி, மத அறக்கட்டளைகள் மற்றும் அரசு வசமான சொத்துகள் ஒழுங்குமுறை (Religious Endowment and Escheats Regulation) மூலம், மத நன்கொடைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் ஆய்வுகாணக் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தியது. 1858-ஆம் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இந்தியப் பகுதிகள் வந்தபோது, விக்ரோய்யா மகாராணி மத விவகாரங்களில் அரசின் தலையீட்டைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டதாக அறிவித்தார். 1857-ஆம் மதப்பிரச்சினைகளால் மூண்ட சிப்பாய்க் கலகம் இந்த கையதூக்காபான முடிவை எட்டக் கட்டாயப்படுத்தியது.

இருப்பினும் மத விவகாரங்களில் இருந்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தன்னை முழுமையாக விலக்கிக் கொள்ள வில்லை. மத நன்கொடைகளை தொடர்ந்து மேற்பார்வையிட வேண்டுமென்று சென்னை மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தனர். இறுதியாக, இவ்விவகாரத்தில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஒரு சமநிலை கொண்ட முடிவை எட்டியது: மதச் சட்டம் மற்றும் வழிபாடு போன்ற அடிப்படை நடைமுறைகளில் அரசு தலையிடாது எனவும்; ஆனால் கொண்டியாக வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் மற்றும் இதர மதம்சாரா அம்சங்களை கட்டுப்படுத்தும் என்வும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அரசாங்கம் கோயில் நிறுவனங்களை மேற்பார்வையிடும் என்ற கருத்து 1920-இல் நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் உறுதிபெற்றது. நீதிக்கட்சியின் முதல் சட்டப்பூர்வத் தலையீட்டாக 1922-ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட இந்த சமய அறநிலையத்துறை சட்டமுன்வடிவைக் கொள்ளலாம். சென்னை மாகாண சட்டமன்றத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டபோது இம்மேளா பலத்த எதிர்ப்பைச் சந்தித்தது. காரணம் உபரியான கோயில் நிதியை மற்ற நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தலாம் என்று இச்சட்டம் கோரியது.

பிரச்சினையின் மையம், கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்ட நிதிகளை மதச்சார்பற்ற நோக்கங்களுக்காகச் செலவிட முடியுமா, என்பதாக இருந்தது. இவ்விவகாரம் விவாதிக்கப்பட்டு, 1925-ஆம் ஆண்டு சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது தீர்க்கப்பட்டது. அதிலிருந்து தற்போது அமலில் இருக்கும் சட்டம் வரை (இந்து சமய அறநிலையத்துறை சட்டம், 1959) உபரி நிதியை ஏனைய காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்ற ஏற்பாட்டைத் தக்கவைத்து கொண்டே இருக்கின்றன.

1959-ஆம் ஆண்டு இச்சட்டத்தின் பிரிவு 36, மத நிறுவனங்களின் அறங்காவலர்கள், ஆணையர்கள் முன்னெழுதியுள்ள, சட்டத்தில் பட்டியலிடப்பட்ட ஏந்தலொரு நோக்கத்திற்கும் உபரி நிதிகளைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கிறது. இங்கு, "உபரி" என்பது கோயிலின் பராமரிப்பு மற்றும் அதன் அலுவலர்களின் பயிற்சிக்கு போதுமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு பிறகு மீதமுள்ள தொகையைக் குறிக்கிறது. இந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவது சாத்தியமில்லாத சூழல்களிலும், ஏனைய காரியங்களுக்கு நிதிகளைப் பயன்படுத்த இணை ஆணையர் அல்லது துணை ஆணையருக்கு உரிய உரிமையை இச்சட்டம் வழங்குகிறது.

கோயில்களுக்கு வழங்கப்படும் கொண்ட என்பது நீண்ட நெடிய வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் கொண்டது. சோழப் பேரரசு உச்சத்தில் இருந்த பொ.ஆ. 970-இல் இருந்த அரசாங்கத்திடம் இருந்து பெரிய அளவிலான நன்கொடைகளை கோயில்கள் பெற்று வந்துள்ளன.

கோயில் நிதியை கல்லூரிகள் கட்டப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான சர்ச்சை அண்மையில் தமிழ்நாட்டில் தலைதூக்கி இருக்கிறது. அரசியல் விவாதங்களைக் கடந்து, சமயத்தோடு தொடர்புடைய மதச்சார்பற்ற நடைமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவது தனித்துவம் கொண்ட சமூகநீதி மாதிரியின் மீது இந்த பிரச்சினை வெளிச்சம் பாய்ச்சுகிறது. அன்றைய சென்னை மாகாணத்தில் உருவாகிய இந்த சமூகநீதி 'மாதல்', 200 ஆண்டுகள் பழமையான சட்டக் கட்டமைப்பிலிருந்து ஊக்கம் பெற்று இன்று வரை தொடர்கிறது. இந்த 'மாதல்' தென்னிந்தியாவில் பெரும் ஏற்பாட்டில் பெற்றுள்ளது.

1817-ஆம் ஆண்டு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி, மத அறக்கட்டளைகள் மற்றும் அரசு வசமான சொத்துகள் ஒழுங்குமுறை (Religious Endowment and Escheats Regulation) மூலம், மத நன்கொடைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் ஆய்வுகாணக் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தியது. 1858-ஆம் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இந்தியப் பகுதிகள் வந்தபோது, விக்ரோய்யா மகாராணி மத விவகாரங்களில் அரசின் தலையீட்டைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டதாக அறிவித்தார். 1857-ஆம் மதப்பிரச்சினைகளால் மூண்ட சிப்பாய்க் கலகம் இந்த கையதூக்காபான முடிவை எட்டக் கட்டாயப்படுத்தியது.

இருப்பினும் மத விவகாரங்களில் இருந்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தன்னை முழுமையாக விலக்கிக் கொள்ள வில்லை. மத நன்கொடைகளை தொடர்ந்து மேற்பார்வையிட வேண்டுமென்று சென்னை மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தனர். இறுதியாக, இவ்விவகாரத்தில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஒரு சமநிலை கொண்ட முடிவை எட்டியது: மதச் சட்டம் மற்றும் வழிபாடு போன்ற அடிப்படை நடைமுறைகளில் அரசு தலையிடாது எனவும்; ஆனால் கொண்டியாக வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் மற்றும் இதர மதம்சாரா அம்சங்களை கட்டுப்படுத்தும் என்வும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அரசாங்கம் கோயில் நிறுவனங்களை மேற்பார்வையிடும் என்ற கருத்து 1920-இல் நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் உறுதிபெற்றது. நீதிக்கட்சியின் முதல் சட்டப்பூர்வத் தலையீட்டாக 1922-ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட இந்த சமய அறநிலையத்துறை சட்டமுன்வடிவைக் கொள்ளலாம். சென்னை மாகாண சட்டமன்றத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டபோது இம்மேளா பலத்த எதிர்ப்பைச் சந்தித்தது. காரணம் உபரியான கோயில் நிதியை மற்ற நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தலாம் என்று இச்சட்டம் கோரியது.

பிரச்சினையின் மையம், கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்ட நிதிகளை மதச்சார்பற்ற நோக்கங்களுக்காகச் செலவிட முடியுமா, என்பதாக இருந்தது. இவ்விவகாரம் விவாதிக்கப்பட்டு, 1925-ஆம் ஆண்டு சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது தீர்க்கப்பட்டது. அதிலிருந்து தற்போது அமலில் இருக்கும் சட்டம் வரை (இந்து சமய அறநிலையத்துறை சட்டம், 1959) உபரி நிதியை ஏனைய காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்ற ஏற்பாட்டைத் தக்கவைத்து கொண்டே இருக்கின்றன.

1959-ஆம் ஆண்டு இச்சட்டத்தின் பிரிவு 36, மத நிறுவனங்களின் அறங்காவலர்கள், ஆணையர்கள் முன்னெழுதியுள்ள, சட்டத்தில் பட்டியலிடப்பட்ட ஏந்தலொரு நோக்கத்திற்கும் உபரி நிதிகளைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கிறது. இங்கு, "உபரி" என்பது கோயிலின் பராமரிப்பு மற்றும் அதன் அலுவலர்களின் பயிற்சிக்கு போதுமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு பிறகு மீதமுள்ள தொகையைக் குறிக்கிறது. இந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவது சாத்தியமில்லாத சூழல்களிலும், ஏனைய காரியங்களுக்கு நிதிகளைப் பயன்படுத்த இணை ஆணையர் அல்லது துணை ஆணையருக்கு உரிய உரிமையை இச்சட்டம் வழங்குகிறது.

கோயில்களுக்கு வழங்கப்படும் கொண்ட என்பது நீண்ட நெடிய வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் கொண்டது. சோழப் பேரரசு உச்சத்தில் இருந்த பொ.ஆ. 970-இல் இருந்த அரசாங்கத்திடம் இருந்து பெரிய அளவிலான நன்கொடைகளை கோயில்கள் பெற்று வந்துள்ளன.

கோயில் நிதியை கல்லூரிகள் கட்டப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான சர்ச்சை அண்மையில் தமிழ்நாட்டில் தலைதூக்கி இருக்கிறது. அரசியல் விவாதங்களைக் கடந்து, சமயத்தோடு தொடர்புடைய மதச்சார்பற்ற நடைமுறைகளை ஒழுங்குபடுத்துவது தனித்துவம் கொண்ட சமூகநீதி மாதிரியின் மீது இந்த பிரச்சினை வெளிச்சம் பாய்ச்சுகிறது. அன்றைய சென்னை மாகாணத்தில் உருவாகிய இந்த சமூகநீதி 'மாதல்', 200 ஆண்டுகள் பழமையான சட்டக் கட்டமைப்பிலிருந்து ஊக்கம் பெற்று இன்று வரை தொடர்கிறது. இந்த 'மாதல்' தென்னிந்தியாவில் பெரும் ஏற்பாட்டில் பெற்றுள்ளது.

1817-ஆம் ஆண்டு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி, மத அறக்கட்டளைகள் மற்றும் அரசு வசமான சொத்துகள் ஒழுங்குமுறை (Religious Endowment and Escheats Regulation) மூலம், மத நன்கொடைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் ஆய்வுகாணக் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தியது. 1858-ஆம் பிரிட்டிஷ் பேரரசின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இந்தியப் பகுதிகள் வந்தபோது, விக்ரோய்யா மகாராணி மத விவகாரங்களில் அரசின் தலையீட்டைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டதாக அறிவித்தார். 1857-ஆம் மதப்பிரச்சினைகளால் மூண்ட சிப்பாய்க் கலகம் இந்த கையதூக்காபான முடிவை எட்டக் கட்டாயப்படுத்தியது.

இருப்பினும் மத விவகாரங்களில் இருந்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தன்னை முழுமையாக விலக்கிக் கொள்ள வில்லை. மத நன்கொடைகளை தொடர்ந்து மேற்பார்வையிட வேண்டுமென்று சென்னை மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தனர். இறுதியாக, இவ்விவகாரத்தில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஒரு சமநிலை கொண்ட முடிவை எட்டியது: மதச் சட்டம் மற்றும் வழிபாடு போன்ற அடிப்படை நடைமுறைகளில் அரசு தலையிடாது எனவும்; ஆனால் கொண்டியாக வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் மற்றும் இதர மதம்சாரா அம்சங்களை கட்டுப்படுத்தும் என்வும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

அரசாங்கம் கோயில் நிறுவனங்களை மேற்பார்வையிடும் என்ற கருத்து 1920-இல் நீதிக்கட்சி ஆட்சியில் உறுதிபெற்றது. நீதிக்கட்சியின் முதல் சட்டப்பூர்வத் தலையீட்டாக 1922-ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட இந்த சமய அறநிலையத்துறை சட்டமுன்வடிவைக் கொள்ளலாம். சென்னை மாகாண சட்டமன்றத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டபோது இம்மேளா பலத்த எதிர்ப்பைச் சந்தித்தது. காரணம் உபரியான கோயில் நிதியை மற்ற நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தலாம் என்று இச்சட்டம் கோரியது.

பிரச்சினையின் மையம், கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்ட நிதிகளை மதச்சார்பற்ற நோக்கங்களுக்காகச் செலவிட முடியுமா, என்பதாக இருந்தது. இவ்விவகாரம் விவாதிக்கப்பட்டு, 1925-ஆம் ஆண்டு சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது தீர்க்கப்பட்டது. அதிலிருந்து தற்போது அமலில் இருக்கும் சட்டம் வரை (இந்து சமய அறநிலையத்துறை சட்டம், 1959) உபரி நிதியை ஏனைய காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்ற ஏற்பாட்டைத் தக்கவைத்து கொண்டே இருக்கின்றன.

1959-ஆம் ஆண்டு இச்சட்டத்தின் பிரிவு 36, மத நிறுவனங்களின் அறங்காவலர்கள், ஆணையர்கள் முன்னெழுதியுள்ள, சட்டத்தில் பட்டியலிடப்பட்ட ஏந்தலொரு நோக்கத்திற்கும் உபரி நிதிகளைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கிறது. இங்கு, "உபரி" என்பது கோயிலின் பராமரிப்பு மற்றும் அதன் அலுவலர்களின் பயிற்சிக்கு போதுமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு பிறகு மீதமுள்ள தொகையைக் குறிக்கிறது. இந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவது சாத்தியமில்லாத சூழல்களிலும், ஏனைய காரியங்களுக்கு நிதிகளைப் பயன்படுத்த இணை ஆணையர் அல்லது துணை ஆணையருக்கு உரிய உரிமையை இச்சட்டம் வழங்குகிறது.